

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Detentionslokalerne.....	3
2.	Rapportgennemgang.....	7
2.1.	Bestemmelser om detentionsanbringelse.....	8
2.2.	Den anvendte rapportblanket, alternativer til detentions- anbringelse, statistik mv.....	9
2.3.	Grundlaget for detentionsanbringelsen.....	11
2.4.	Lægeundersøgelse.....	15
2.4.1.	Tidspunktet for tilkald af læge.....	16
2.4.2.	Tidspunktet for lægetilsyn.....	18
2.5.	Oplysninger fra kriminalregisteret.....	20
2.6.	Fremstilling og visitation mv.....	21
2.6.1.	Fremstilling.....	21
2.6.2.	Visitation mv.....	22
2.6.3.	Kontakt med pårørende mfl.....	25
2.7.	Tilsyn.....	25
2.7.1.	Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn).....	27
2.7.2.	Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen.....	29
2.7.2.1.	Tidspunktet for det første tilsyn.....	29
2.7.2.2.	Tidspunktet for det sidste tilsyn.....	29
2.7.2.3.	Intervaller mellem tilsyn.....	30
2.7.2.4.	Noteringen af hvem der har forestået tilsyn.....	30
2.7.2.5.	Karakteren af de udførte tilsyn.....	31
2.8.	Løsladelsestidspunktet.....	31
2.9.	Vejledning om klageadgang mv.....	32
	Opfølgning.....	33
	Underretning.....	33

Som led i ombudsmandens almindelige inspektionsvirksomhed (jf. § 18 i lov nr. 473 af 12. juni 1996 om Folketingets Ombudsmand) foretog jeg den 19. september 2006 inspektion af detentionen på politistationen i Skive. I forbindelse med inspektionen modtog jeg rapportmateriale til gennemgang. Rapportmaterialet gennemgås under pkt. 2.

Skive politikreds er nedlagt pr. 1. januar 2007 i forbindelse med politireformens ikrafttræden, men politistationen i Skive anvendes fortsat som lokal politistation for Midt- og Vestjyllands Politi. Hovedpolitistationen i politikredsen ligger i Holstebro. Under inspektionen blev det oplyst at det var uklart om detentionen på politistationen i Skive fortsat ville blive benyttet til detentionsanbringelse efter den 1. januar 2007. Da politistationen i Skive fortsat anvendes som lokal politistation, og da det af fremgår af hjemmesiden for Midt- og Vestjyllands politi at politistationen i Skive fortsat har døgnåbent, går jeg ud fra at det ikke kan udelukkes at detentionslokalerne også fortsat vil (kunne) blive anvendt. Dette har jeg lagt til grund ved min vurdering af de fysiske forhold i detentionen.

Denne rapport har i en foreløbig udgave været sendt til Midt- og Vestjyllands Politi og Justitsministeriet for at myndighederne kunne få lejlighed til at komme med eventuelle yderligere bemærkninger om faktiske forhold som rapporten måtte give anledning til. Jeg har modtaget en enkelt sådan bemærkning fra Midt- og Vestjyllands Politi der er indarbejdet i den endelige rapport. Jeg har ikke modtaget bemærkninger fra Justitsministeriet.

1. Detentionslokalerne

Politistationen har i alt tre detentionslokaler der er beliggende i kælderen under politistationen.

Det er muligt at indbringe de frihedsberøvede via en garage i kælderen, men normalt benyttes denne fremgangsmåde ikke. I stedet bringes de frihedsberøvede personer ind via hovedmodtagelsen på 1. sal. Det skyldes at de fleste indbringelser sker om natten hvor vagthavende er alene på politistationen og ikke kan forlade pulten ved skranken i hovedmodtagelsen.

Det blev tillige oplyst at vagthavende også foretager visitation af de frihedsberøvede, og at det sker ved skranken. Visitation kan dog foregå i et forrum til det venterum der er beliggende på gangen tæt ved indgangen, eller eventuelt i venterummet.

Som nævnt ovenfor har politistationen i Skive fortsat døgnåbent, og det fremgår tillige af hjemmesiden for Midt- og Vestjyllands politi hvornår der er ekspedition for publikumsbetjening. Som et led i politireformen vil vagtcentralen på politistationen i Skive blive nedlagt, og der vil herefter ikke være noget til hinder for at lade indbringelsen af eventuelle berusere til detentionen foregå via kælderen.

Jeg går ud fra at indbringelsen af frihedsberøvede normalt kan ske med den fornødne diskretion, og at det ikke vil ske via hovedindgangen når politistationen er åben for almindelig publikumsbetjening. Visitation bør, som jeg også nævnte under inspektionen, heller ikke kunne overværes af uvedkommende. Som jeg også nævnte under inspektionen, er det efter min opfattelse heller ikke hensigtsmæssigt at benytte venterummets forrum til visitation da dette rum er meget trangt.

Som ligeledes nævnt under inspektionen, er der i øvrigt ikke i detentionsbekendtgørelsen krav om at vagthavende foretager (eller overværer) visitationen.

Der stilles alene krav om at den frihedsberøvede straks ved ankomsten til politistationen skal fremstilles for vagthavende, jf. detentionsbekendtgørelsens § 6. Visitationen vil således godt kunne foregå efter fremstillingen og således også efter at den frihedsberøvede er bragt ned i kælderen, hvis fremstilling er foregået ved hovedindgangen.

Det tilføjes at jeg har foretaget inspektion af næsten alle landets detentioner, og at indbringelsen stort set alle steder foregår via kælderen (når detentionen er beliggende der hvilket oftest er tilfældet) eller via en bag- eller sidedør. Det gælder også indbringelser der finder sted om natten.

Når der er sket fremstilling og visitation efter indbringelsen via hovedindgangen, bringes de frihedsberøvede til detentionen via en vindeltrappe. Lidt længere nede ad gangen er der dog en anden almindelig trappe som også vil kunne benyttes.

Jeg nævnte under inspektionen at det efter min opfattelse af sikkerhedsmæssige årsager ikke er hensigtsmæssigt at bringe de – ofte meget – berusede personer ned ad denne vindeltrappe. Jeg foreslog derfor at politiet i stedet enten benyttede kælderindgangen eller den anden trappe.

Det blev nævnt at politiet anser vindeltrappen for god fordi man kan støtte sig til gelænderet på vejen ned, og fordi der ikke er plads til at den frihedsberøvede kan slå og sparke efter de to politibetjente der ledsager den frihedsberøvede ned ad trappen henholdsvis foran og bagved vedkommende. Det blev endvidere oplyst at det (endnu) ikke er sket at politiet er faldet med en frihedsberøvet på vej ned.

Som jeg nævnte under inspektionen, har politiet andre steder klaget over trapper der vanskeliggjorde ledsagelsen af den frihedsberøvede til kælderen. Under min inspektion den 20. september 2006 af detentionen i Viborg blev jeg

ledsaget ned til kælderen via en vindeltrappe hvor politimesteren uopfordret bemærkede at politiet (også) af sikkerhedsmæssige årsager ikke benyttede denne trappe.

På baggrund af det under inspektionen oplyste om at der ikke har været uheld eller ulykker på vindeltrappen i forbindelse med ledsagelse af frihedsberøvede til detentionen, foretager jeg mig imidlertid ikke mere vedrørende anvendelsen af denne trappe, ud over at bemærke at jeg går ud fra at politiet i de konkrete tilfælde vil overveje om det er bedre at anvende den anden trappe.

Når vagtcentralen på politistationen i Skive nedlægges, går jeg endvidere ud fra at politiet som hovedregel vil anvende kælderindgangen.

Ved indgangen fra kælderen til detentionsgangen er der et lille forrum med bl.a. en vask og en briks. Skabe til opbevaring af effekter der fratages de frihedsberøvede, findes i forrummet til venterummet i stueetagen ovenpå. I den anden ende af detentionsgangen er der et toilet og bad som de frihedsberøvede kan benytte. I skranken i stueetagen ligger der et oplag af Rigspolicefens vejledning om alkoholafvænning og -behandling, ”Hvor går du hen, når du går ud?” der udleveres ved løsladelse af de frihedsberøvede som sker via hovedindgangen.

De tre detentionslokaler ligger i forlængelse af hinanden. Lokalerne er ca. 8,7 m².

I detentionslokalerne er der lige under loftet et aflangt vindue i hele rummets bredde. Vinduet har to ikke-blændede ruder der – går jeg ud fra – er af brudsikkert (plexi)glas. Vinduerne er placeret i et indhak i væggen og kan ikke åbnes. Jeg går ud fra at det ikke er muligt for offentligheden at kigge ind ad vinduerne.

I to af lokalerne (nr. 1 og 2) er der en søjle ved vinduet. Mellem vinduet og søjlen er der monteret en plade så det ikke er muligt at komme noget omkring søjlen i indhakked ved vinduet. Derimod vil det muligvis være muligt at fæstne noget til de bolte som denne plade er monteret med.

I loftet er der opsat plader som ikke slutter helt tæt til væggen. Der er således en revne langs væggen og på tværs af lokalet et stykke ude ved vinduet. I detentionslokale nr. 1 er revnen mellem loftet og væggen til højre for indgangen forholdsvis bred.

I det ene detentionslokale (nr. 3) er ventilationsristen over døren trykket ind så det er muligt at fastgøre noget i revnen.

Ifølge Justitsministeriets vejledning fra august 1992 om indretning af nye politibygninger må der i detentionslokaler ikke forekomme revner eller hulrum der kan anvendes som skjulested for selv små effekter. Der må endvidere ikke være fremspringende bygnings- og installationsdele der eventuelt kan frembyde fare for den indsatte. Disse regler finder kun direkte anvendelse på detentionslokaler der er indrettet eller ombygget efter vejledningens udsendelse, men de sikkerhedsmæssige principper finder også anvendelse for detentioner der er indrettet før 1992.

Jeg går derfor ud fra at Midt- og Vestjyllands Politi vil foranledige at der foretages det nødvendige med henblik på at udbedre ovennævnte forhold. Jeg beder politidirektøren om at underrette mig om hvad der videre sker vedrørende de nævnte forhold.

Vægge og døre er gullige og fremtrådte nymalede. Der var således ingen ridser eller mærker efter slag mv.

Gulvet er mørkt og uden skader. I lokalerne ligger eller står der en plastikbeklædt madras på gulvet.

Dørene åbner udad og er forsynet med indkig med glas i. Glasset i detentionslokale 1 (som er det lokale der normalt først tages i brug) var meget ridset.

Jeg går ud fra at dette glas vil blive udskiftet.

I hvert lokale er der et gulvafløb med rist. På væggen over døren er der udluftningsriste og på væggen på gangen udenfor hænger et opslag om udluftningen. I loftet og over døren er der indbygget lamper. Lokalerne opvarmes ved gulvvarme.

På væggen ved siden af døren er der en kaldeknop med forbindelse til den vagthavende. I loftet er der indbygget udstyr til tv-overvågning og højttaler således at den vagthavende kan kommunikere med den detentionsanbragte.

De tekniske installationer blev afprøvet og fungerede tilfredsstillende.

Bortset fra ovennævnte forhold er de fysiske forhold i detentionen på politigården i Skive efter min opfattelse tilfredsstillende. Detentionslokalerne fremtrådte desuden rene.

2. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om rapportmateriale vedrørende de sidste 10 detentionsanbringelser forud for varslingen af inspektionen den 4. august 2006, og jeg modtog herefter detentionsrapporter mv. vedrørende 10 anbringelser i detentionen som fandt sted i perioden fra den 22. juni 2006 til og med den 30. juli 2006. En dag (den 25. juni 2006) var der tale om tre anbringelser hvor alle tre detentioner i en periode på knap tre timer var optaget.

Det blev under inspektionen oplyst at politiet havde nogle edb-problemer i forbindelse med ibrugtagningen af den nye detentionsblanket der blev udsendt sammen med Rigspolitichefens nye detentionskundgørelse (II, nr. 55, af 1. februar 2006 der trådte i kraft den 1. marts 2006). Dette skyldtes at den gamle blanket fortsat var i systemet (POLSAS). Alle de rapporter som jeg har modtaget, er udfærdiget på blanket P152 (03/06 POLSAS) som er den blanket der er udsendt sammen med den nye kundgørelse. I en af rapporterne er det under tilsynsnotaterne påført at ikke alt er noteret i POLSAS på grund af ”fejl rettinghed”.

Videre blev det oplyst at politiet flere gange, senest den 11. september 2006, havde indskærpet mangler i forbindelse med udfyldelse af detentionsrapporter mv., og at der nu er indført en løbende kvalitetskontrol af rapporterne. Indskærpelserne har bl.a. omfattet pligten til at vedlægge en udskrift fra kriminalregisteret og tilsyn ved fremmøde de to første gange efter den endelige anbringelse i detentionen.

Jeg har noteret mig det oplyste om disse indskærpelser og den indførte kvalitetskontrol.

2.1. Bestemmelser om detentionsanbringelse

Bestemmelser om detentionsanbringelse findes dels i politiloven (lov nr. 444 af 9. juni 2004 om politiets virksomhed), dels i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 988 af 6. oktober 2004 om detentionsanbringelse (som ændret ved bekendtgørelsen nr. 1419 af 13. december 2006) og endelig i Rigspolitichefens kundgørelse om anbringelse af berusede personer i politiets detentioner, nu kundgørelse II, nr. 55, af 2. februar 2006 der trådte i kraft den 1. marts 2006. Indtil da gjaldt kundgørelse II, nr. 55, af 27. juni 2001.

Detentionsbekendtgørelsen indeholder dels regler svarende til politilovens regler, dels regler som på tidspunktet for bekendtgørelsens udstedelse (også) var indeholdt i den dagældende detentionskundgørelse.

Detentionsbekendtgørelsen indeholder regler om bekendtgørelsens anvendelsesområde (fortrinsvis i form af henvisning til politilovens regler), om frihedsberøvelse, transport og indbringelse til politistationerne af berusede personer, om fremgangsmåden ved detentionsanbringelse (herunder lægeundersøgelse af og tilsyn med detentionsanbragte) og om løsladelse efter detentionsanbringelse, klagevejledning mv. Bekendtgørelsens regler er relativt detaljerede og er i vidt omfang sammenfaldende med reglerne i Rigspolitichefens detentionskundgørelse.

Rigspolitichefen har i kundgørelse II, nr. 55, af 2. februar 2006 – der som nævnt har været gældende fra 1. marts 2006 – foretaget en række ændringer, tilføjelser og præciseringer i forhold til de hidtil gældende regler.

Da alle 10 anbringelser som min undersøgelse har omfattet, fandt sted efter den 1. marts 2006, gjaldt kundgørelse II, nr. 55, af 2. februar 2006.

De nærmere regler i politiloven, bekendtgørelsen og kundgørelsen er gennemgået nedenfor i forbindelse med fremlæggelsen af resultatet af min undersøgelse af de 10 sager om detentionsanbringelse som jeg har modtaget efter anmodning.

2.2. Den anvendte rapportblanket, alternativer til detentionsanbringelse, statistik mv.

Rigspolitichefen har udfærdiget en detentionsrapport, blanket P152, som er bilag 1 til detentionskundgørelsen. Efter ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse er det blevet obligatorisk at anvende Rigspolitichefens detentionsrapport, jf. pkt. 3 i Rigspolitichefens rundskrivelse af 2. februar 2006 til samtlige politi-

kredse. Denne rapportblanket, der er tilgængelig i POLSAS, er samtidig på visse punkter uddybet i forhold til den hidtidige detentionsrapport.

Rigspolitichefens blanket P152 forudsætter angivelse af en lang række (obligatoriske) oplysninger.

Det fremgår af § 4 i kundgørelsen at alle (relevante) punkter i detentionsrapporten skal udfyldes, og det skal ske i tilslutning til de foretagne dispositioner og observationer. Dette er udtrykkeligt fremhævet foroven på rapporten. Med ganske få undtagelser er alle punkter udfyldt i alle rapporterne.

Af Politiets Statistik (årstabel) for 2005 (www.politi.dk/statistik/årstabel) fremgår det at der i 2005 var 45 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Skive politikreds. Det fremgår endvidere at ingen blev bragt til forsorghjem eller lignende, eller til sygehus, og at 7 blev bragt til hjemmet. I 2004 var der 53 detentionsanbringelser, 1 der blev indbragt til sygehuset, og 17 der blev bragt til hjemmet. I rubrikken om forsorghjem mv. er sat en streg som jeg forstår sådan at der ikke er oplysninger om hvorvidt der har været tilfælde heraf.

I Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til den tidligere kundgørelse var det anført at politikredsene mere generelt burde undersøge om der i den enkelte kreds findes forsorghjem eller lignende som på forsvarlig måde kan tage sig af berusede personer.

Jeg beder Midt- og Vestjyllands Politi om at oplyse om politiet i Skive har haft foretaget en sådan undersøgelse.

I Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til den tidligere kundgørelse er det tillige anført at politiet i stigende omfang skal bringe den berusede hjem hvis der er sikkerhed for at der i hjemmet er tilstedeværende voksne personer

som på forsvarlig måde kan tage sig af den pågældende, og hvis politiet ud fra et ressourcensynspunkt har mulighed for at benytte sig af denne fremgangsmåde. I rundskrivelsen til den nye kundgørelse er det ligeledes anført at frihedsberøvelse som udgangspunkt sker med henblik på hjemtransport.

Jeg går på baggrund af det oplyste om antallet af personer der blev bragt til hjemmet i 2004 og 2005 ud fra at politiet i Skive (nu politiet i Midt- og Vestjylland) er opmærksom på det af Rigspolitechefen anførte om at politiet under de angivne forudsætninger som udgangspunkt skal bringe berusere hjem. Jeg har i den forbindelse tillige noteret mig at det af en af rapporterne fremgår at patruljen i første omgang forsøgte at køre den pågældende hjem til sin mor der imidlertid ikke kunne have ham (en anbringelse den 8. juli 2006).

2.3. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter politilovens § 11, stk. 1, skal politiet tage sig af personer der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusende og/eller bedøvende midler, og som træffes under forhold der indebærer en fare for de pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed (berusede personer). Politiet skal efter lovens § 11, stk. 4, tage stilling til om de pågældende skal tilbageholdes, fx med henblik på indsættelse i detentionen. Indsættelse i detentionen kan kun ske hvis overgivelse til andre, fx hjemmet, eller indbringelse til hospital, forsorgshjem eller lignende ikke findes tilstrækkelige til at afværge faren (bekendtgørelsens § 2, stk. 1 og 2). Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde end beruselse, må som udgangspunkt ikke anbringes i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2. Hvis detentionen undtagelsesvis anvendes til anbringelse af ikke-berusede personer, finder bekendtgørelsen ikke anvendelse.

Som bekendt blev det ved en dom af 21. december 2005 ved Retten i Randers statueret at en anbringelse i detentionen havde været ulovlig. Den pågældende

havde været beruset i middel grad. Ifølge retten havde der imidlertid ikke været grundlag for at fastslå at den pågældende ikke havde kunnet taget vare på sig selv, eller at han havde været til fare for andre eller for den offentlige orden eller sikkerhed på en sådan måde at det var nødvendigt med detentionsanbringelse. Statsadvokaten i Aalborgs anke blev afvist af Vestre Landsret da statsadvokaten ikke er tillagt beføjelser i en sådan sag uden for strafferetsplejen, jf. retsplejelovens § 468, og da statsadvokaten heller ikke efter de almindelige regler om rettergangsfuldmægtige i retsplejelovens kapitel 25 har adgang til at repræsentere politimesteren. Dommen (og landsrettens kendelse) kan ses i Ugeskrift for Retsvæsen 2006, s. 2491.

Tidligere bad jeg i sagen vedrørende min inspektion af detentionen i Køge politimesteren og Justitsministeriet om en udtalelse om retsgrundlaget for anbringelsen af en person der var skønnet påvirket af alkohol i let grad og som havde været involveret i husspektakler.

Politimesteren oplyste bl.a. at retsgrundlaget for detentionsanbringelsen var en kombination af den dagældende § 108 i retsplejeloven om politiets opgaver (nu ophævet og erstattet af lov om politiets virksomhed), nødret og den pågældendes spirituspåvirkning. Politimesteren oplyste endvidere at det på baggrund af mandens ødelæggelser i hjemmet sammenholdt med spirituspåvirkningen – og for at hindre ham i at tage hjem og fortsætte balladen og ødelæggelserne – blev besluttet at lade ham overnatte i detentionen og først løslade ham, når han skønnedes ædru.

Justitsministeriet udtalte bl.a. at anbringelse i detention kun må ske i tilfælde hvor det skønnes strengt nødvendigt og henviste bl.a. til at dette fremgik klart af den (på daværende tidspunkt) nye bestemmelse i § 1, stk. 1, i den reviderede kundgørelse om detentionsanbringelse som trådte i kraft den 1. august 2001.

Jeg forstod myndighedernes udtalelser således at husspektakler i sig selv ikke gav grundlag for anbringelse i detention. Grundlaget for anbringelsen af den

pågældende var en antagelse om spirituspåvirkning i let grad kombineret med fare for den pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed. Jeg foretog mig derfor ikke videre.

I 4 af de 10 tilfælde som indgår i undersøgelsen, fremgår det af rubrikken om årsagen til frihedsberøvelsen at den frihedsberøvede var beruset. I yderligere 1 tilfælde fremgår det af denne rubrik at den pågældende var påvirket af stoffer. I de øvrige tilfælde fremgår det af den øvrige del af detentionsrapporten (afkrydsningsrubrikkerne vedrørende graden af alkoholpåvirkning) at den frihedsberøvede var beruset/påvirket.

I 9 tilfælde har der været tale om påvirkning af alkohol og i 1 tilfælde (som nævnt) om påvirkning af andre berusende og/eller bedøvende midler. I alle tilfælde af alkoholpåvirkning er graden af alkoholpåvirkningen anført. 5 af de anholdte skønnedes påvirket i middel grad, 3 i middel til svær grad og den sidste i svær grad.

I 2 tilfælde er det ikke angivet at den pågældende er påvirket af alkohol. Der er det alene angivet i hvilken grad de pågældende var berusede.

Som nævnt ovenfor fremgår det af Rigspolitechefens rundskrivelse af 2. februar 2006 om den nye kundgørelse at samtlige relevante punkter i detentionsrapporten skal udfyldes. Dette er, som også nævnt ovenfor, også fremhævet øverst på detentionsblanketten.

Jeg har ikke foretaget en nærmere efterprøvelse af om betingelserne i bekendtgørelsens § 2, stk. 2, hvorefter detentionsanbringelse kun kan ske hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke anses for tilstrækkelige, har været opfyldt i de enkelte tilfælde. Jeg går uden videre ud fra at betingelserne for detentionsanbringelse var opfyldt i tilfældet med den frihedsberøvede person der af politiet blev skønnet påvirket (udelukkende) af andre berusende eller bedøvende

midler end alkohol. Også på baggrund af det oplyste om graden af påvirkning i det ene tilfælde med påvirkning i svær grad og de 3 tilfælde af påvirkning i middel til svær grad, går jeg uden videre ud fra at betingelserne har været opfyldt i alle disse tilfælde.

Ved 2 af de 5 anbringelser hvor der alene var tale om en påvirkning i middel grad, er årsagen til frihedsberøvelsen angivet som hærværk. Det drejer sig om detentionsanbringelser den 23. og 30. juli 2006. Jeg formoder derfor at detentionsanbringelsen har været i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 2, stk. 2.

Ved en detentionsanbringelse den 28. juli 2006 er politibekendtgørelsen angivet som årsagen til frihedsberøvelsen. Det fremgår af lægeerklæringen i sagen at den pågældende havde indtaget en del alkohol og muligvis også stoffer.

Ved anbringelser den 25. juni 2006 (j.nr. 4800-84220-00060-06) og 2. juli 2006 er beruselse angivet som årsag til anbringelsen. I førstnævnte tilfælde er tillige henvist til ordensbekendtgørelsen. Den pågældende i det sidstnævnte tilfælde var fundet sovende i en bil.

Jeg går ud fra at både "politibekendtgørelsen" og "ordensbekendtgørelsen" sigter til bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2006 om politiets sikring af den offentlige orden og beskyttelse af enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed mv., samt politiets adgang til at iværksætte midlertidige foranstaltninger. Jeg beder for en god ordens skyld om oplysning om hvilke bestemmelser i bekendtgørelsen der er overtrådt i de 2 tilfælde.

Jeg beder endvidere om at modtage oplysning om retsgrundlaget for anbringelsen den 2. juli 2006. Jeg henviser i den anledning til Retten i Randers' dom af 21. december 2005.

2.4. Lægeundersøgelse

Efter bekendtgørelsens § 9 skal der ved alle detentionsanbringelser ske lægeundersøgelse. For så vidt angår detentionsanbringelse af børn under 15 år, fremgår dette direkte af politiloven (lovens § 12, stk. 2, hvorefter barnet ”hurtigst muligt [skal] undersøges af en læge”).

Lægeundersøgelse skal efter bestemmelsen i bekendtgørelsens § 9 ske inden ”endelig” anbringelse i detentionen. Indtil den frihedsberøvede er lægeundersøgt, er anbringelse i detentionen således foreløbig (og der skal i den periode føres et skærpet tilsyn med den pågældende), jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4. Lægetilsyn skal efter § 11, stk. 1, foretages enten ved tilkald af læge/vagtlæge eller ved undersøgelse på skadestue, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt.

Tidspunkt for lægeundersøgelse, lægens navn og (et kort referat af) lægens bemærkninger skal anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 13, stk. 3, hvor det er præciseret at det – selv om lægen ikke i øvrigt har bemærkninger – som minimum ved afkrydsning skal angives at der intet helbredsmæssigt er til hinder for anbringelse af den pågældende i detentionen.

Hvis lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger, skal det ske på blanket P153 (bilag 2 til kundgørelsen) som er udarbejdet af Den Almindelige Danske Lægeforening og Rigspolitichefen, jf. § 14 i kundgørelsen samt Rigspolitichefens følgebrev til kundgørelsen, rundskrivelsen af 2. februar 2006.

Under inspektionen blev det oplyst at der er indgået en aftale med læger om tilsyn der normalt fungerer tilfredsstillende. Tilkald sker efter en liste.

I alle tilfælde fremgår det af detentionsrapporterne at der var lægetilsyn, og hvornår det fandt sted (ved angivelse af klokkeslæt og dato). I 1 tilfælde var der fornyet lægetilsyn ca. en time efter det første tilsyn. I alle tilfælde er det

afkrydset i detentionsrapporten at der intet helbredsmæssigt var til hinder for anbringelse i detentionen.

I alle tilfælde er lægens navn angivet i selve detentionsrapporten. Lægetilsynet er sket ved 5 forskellige læger, og det er i 1 tilfælde angivet at der var tale om en vagtlæge. En læge har foretaget tilsyn i 4 tilfælde, og 2 læger har foretaget tilsyn i 2 tilfælde.

Som nævnt ovenfor er der pligt til at anvende blanket P153 såfremt lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger. Der er imidlertid intet til hinder for at lægen også afgiver (skriftlige) bemærkninger i detentionsrapporten.

Der er vedlagt lægeerklæring i 9 tilfælde. I det sidste tilfælde er der vedlagt en regning fra blodprøvetagning. Da det i detentionsrapporten er afkrydset at der intet var til hinder for detentionsanbringelse og tillige er anført at lægen ikke havde nogen bemærkninger, går jeg ud fra at lægen i forbindelse med blodprøvetagningen tillige tog stilling til spørgsmålet om detentionsanbringelse.

Endvidere er der notat i detentionsrapportens rubrik til lægens bemærkninger i 5 tilfælde, typisk en bemærkning om at lægen ikke havde nogen bemærkninger til detentionsanbringelsen.

2.4.1. Tidspunktet for tilkald af læge

Tidspunktet for tilkald af læge skal ligeledes anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 6, sidste pkt.

Der er hverken i bekendtgørelsen eller kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af læge. Derimod er det i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, og kundgørelsens § 6 anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen, og at den vagthavende herefter – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den berusede og ifølge kundgørelsen uden unødigt ophold – skal til-

kalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af den frihedsberøvede. Denne bestemmelse har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre. Det fremgår dog at den ovennævnte regel ikke gælder hvis transporttiden er af ”kortere varighed”, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, sidste punktum, og kundgørelsens § 6, 3. pkt. En tilsvarende bestemmelse var ikke indeholdt i den tidligere gældende kundgørelse.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at det skal vurderes om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse, jf. bekendtgørelsens § 11, stk. 2. Dette forudsætter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen af vagthavende, jf. kundgørelsens § 6, stk. 3 (uden unødigt ophold) – med henblik på at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte kan ske ”hurtigst muligt” efter indbringelsen, jf. pkt. 4 i rundskrivelsen af 2. februar 2006.

Tidspunktet for underretningen af vagthavende (under transporten, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1) er ikke angivet i noget tilfælde, og der skal ifølge kundgørelsen heller ikke gøres notat herom.

Det er derfor ikke muligt at se hvor lang tid der går fra underretningen af vagthavende til tilkaldet af læge. Jeg har i det følgende taget udgangspunkt i tidspunktet for indbringelsen til politistationen.

I 1 tilfælde er lægetilkald sket før indbringelsen, og i yderligere 1 tilfælde var læge allerede tilkaldt til en anden indbragt ved anholdelsen og indbringelsen. I alle de øvrige tilfælde er der først sket tilkald af læge efter indbringelsen. Transporttiderne var i disse tilfælde på 0 - 33 minutter, heraf i 6 tilfælde på højst 10 minutter.

At der først skete tilkald af læge efter indbringelsen kan eventuelt henføres til bestemmelsen om transporttid af ”kortere varighed”, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, sidste punktum.

Jeg beder Midt- og Vestjyllands Politi om nærmere oplysninger om praksis med hensyn til underretning af vagthavende under transporten til politistationen og tilkald af læge efter denne underretning.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen, ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse hvor der ikke var en bestemmelse som i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, der, som allerede nævnt, har til hensigt at tidspunktet for lægetilkald – i de fleste tilfælde – bliver fremrykket.

I alle tilfælde er det angivet i detentionsrapporten hvornår lægetilkald er sket. Som anført ovenfor er tilkald i 1 tilfælde sket før indbringelsen og i 1 tilfælde var læge allerede tilkaldt til en anden person. I 3 tilfælde er tilkald sket inden for 8 minutter efter indbringelsen. I de resterende tilfælde er lægetilkald sket henholdsvis 14, 15, 17, 25 og 27 minutter efter indbringelsen til politistationen. I sidstnævnte tilfælde er der en bemærkning i feltet om lægetilkald om at der forinden var flere forgæves opkald. Det næstsidste tilfælde drejer sig om en anbringelse den 2. juli 2006.

Jeg anmoder om oplysning om baggrunden for det relativt sene lægetilkald i dette tilfælde.

2.4.2. Tidspunktet for lægetilsyn

Der er ikke fastsat tidsmæssige bestemmelser for hvornår der skal ske undersøgelse ved læge, dog er det i § 1, stk. 1, sidste punktum, i den nugældende

kundgørelse præciseret at pågældende straks skal undersøges af en læge såfremt der er mistanke om at pågældende er syg, eller har pådraget sig skader af ikke ringe omfang. Men som nævnt under pkt. 2.4.1., har bekendtgørelsens § 5, stk. 1, om tilkald af læge allerede under transporten til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, og det fremgår nu udtrykkeligt af rundskrivelsen af 2. februar 2006 at lægetilsyn skal ske ”hurtigst muligt”.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er, som det også er nævnt under pkt. 2.4.1., at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte, som nu også angivet i rundskrivelsen, sker hurtigst muligt efter indbringelsen.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen, efter min opfattelse ikke er snarest muligt. Min udtalelse herom er udfærdiget før indførelsen af bestemmelsen i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, der har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald (og dermed lægetilsyn).

Tidspunktet for lægetilsynet fremgår i alle tilfælde både af detentionsrapporterne og de vedlagte lægeerklæringer, i et tilfælde en regning for udtagning af blodprøve. Tidspunkterne er i 2 tilfælde ikke helt sammenfaldende i detentionsrapporten og lægeerklæringen. I disse tilfælde har jeg lagt tidsangivelserne i detentionsrapporterne til grund.

I alle tilfælde er lægetilsyn foretaget inden for 1 time (maks. 50 minutter).

Jeg har noteret mig dette – der bekræfter det oplyste under inspektionen om at lægeordningen fungerer tilfredsstillende.

2.5. Oplysninger fra kriminalregisteret

Efter kundgørelsens § 10, skal den vagthavende inden der foretages visitation (og foreløbig anbringelse i detentionen) indhente oplysninger om den frihedsberøvede i kriminalregisteret, herunder med henblik på at afgøre om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et skærpet tilsyn, jf. kundgørelsens § 24. Oplysningerne skal udskrives og opbevares sammen med detentionsrapporten i minimum 2 år, jf. kundgørelsens § 28.

Det er præciseret i Rigspolitichefens blanket at det er obligatorisk at vedlægge en udskrift fra kriminalregisteret.

I alle 10 rapporter er det krydset af at der er vedlagt en udskrift fra kriminalregisteret, men i 2 af de 10 tilfælde er den ikke vedlagt. Det drejer sig om de 2 seneste anbringelser (den 28. og 30. juli 2006).

Da det efterfølgende er indskærpet at udskrift fra kriminalregisteret skal vedlægges, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Indhentelse af oplysninger fra kriminalregisteret skal som nævnt ske før visitationen (og anbringelsen i detentionen). I et tilfælde fremgår det af rapporten at der ikke skete visitation (fordi der var tale om en kvinde). Den pågældende blev fremstillet for vagthavende kl. 7.10 og anbragt foreløbigt i detentionen kl. 7.20. Udskriften fra kriminalregisteret er i dette tilfælde udskrevet kl. 13.43.

Tidspunktet for visitation fremgår i alle de øvrige 9 tilfælde hvor der er foretaget visitation, men som nævnt er der ikke vedlagt udskrift fra kriminalregisteret i 2 tilfælde. I alle de øvrige 7 tilfælde er udskriften først udskrevet efter at visitationen fandt sted (og efter den foreløbige anbringelse i detentionen). I 3 tilfælde er oplysningerne fra kriminalregisteret indhentet/udskrevet mellem 22 og 30 minutter efter visitationen. I de resterende tilfælde er oplysningerne indhentet/udskrevet mellem godt 3 og knap 11 timer efter visitationen.

Hvis oplysningerne er udprintet i forbindelse med forespørgslen i kriminalregisteret, er der i intet tilfælde sket indhentelse af oplysninger fra kriminalregisteret i overensstemmelse med kundgørelsens § 10, dvs. forud for visitationen. Jeg anmoder Midt- og Vestjyllands Politi om en udtalelse vedrørende det forhold at de vedlagte udskrifter er udskrevet efter visitationen og anbringelsen i detentionen.

2.6. Fremstilling og visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 6, stk. 1, skal den frihedsberøvede ved ankomsten til politistationen straks fremstilles for den vagthavende. Den vagthavende indfører den pågældendes data og tidspunkterne for tilbageholdelsen og fremstillingen i detentionsrapporten og i POLSAS, jf. § 7 i kundgørelsen.

2.6.1. Fremstilling

I alle tilfælde er der gjort notat om at der er sket fremstilling for vagthavende.

Der er i Rigspolitechefens blanket P152 en rubrik til angivelse af tidspunktet for fremstillingen for vagthavende. Der er endvidere rubrikker til angivelse af vagthavendes vurdering af frihedsberøvedes tilstand i relation til påvirkning af alkohol, af andre berusende og/eller bedøvende midler og til angivelse af andet, herunder skader.

Det fremgår at fremstilling i 7 tilfælde er sket på samme tidspunkt som indbringelsen til stationen. I 1 tilfælde er fremstillingen sket 1 minut efter indbringelsen og i de sidste 2 tilfælde henholdsvis 4 og 5 minutter efter indbringelsen.

Til orientering kan jeg oplyse at Rigspolitechefen og Justitsministeriet i sagen om min inspektion af detentionen i Horsens har udtalt at den vagthavendes undersøgelse af personer der påtænkes detentionsanbragt, må ske i tidsmæssig tæt tilknytning til personens indbringelse til politistationen. Rigspolitechefen

mener mere generelt at der som hovedregel ikke bør gå mere end 20 minutter fra indbringelsen af en person til vagthavendes visitation af den indbragte. Justitsministeriet tilsluttede sig denne opfattelse, men mener dog ikke at kunne udelukke at der i særlige tilfælde på grund af et stort arbejdspress på politistationen vil kunne gå mere end 20 minutter før fremstillingen kan ske. Jeg noterede mig det oplyste.

Der er ikke i noget tilfælde gjort notat i rubrikken om skader og spor i forbindelse med vagthavendes vurdering af anholdtes tilstand.

2.6.2. Visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 1, skal der inden den foreløbige anbringelse i detentionen og inden lægeundersøgelsen bliver foretaget, ske visitation af den frihedsberøvede.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 2, skal den frihedsberøvede ved visitationen fratages penge og værdigenstande samt i øvrigt alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Samtlige lommer skal tømmes, og vrangen skal vendes ud hvis det er muligt. Ved visitationen bør der så vidt muligt medvirke to polititjenestemænd til undersøgelse af den frihedsberøvede.

Hvis omstændighederne tilsiger en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation alene foretages af personer af samme køn som den frihedsberøvede, jf. § 10, stk. 3. Er det ikke muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, foretages foreløbigt en visitation efter stk. 2. Den frihedsberøvede skal herefter undergives et skærpet tilsyn, jf. § 15, indtil visitation som beskrevet i § 10, stk. 3, 1. pkt., har fundet sted.

Efter bestemmelsen i § 10, stk. 4, skal politiet påse at effekter der fratages den frihedsberøvede, holdes adskilt fra effekter der tilhører andre frihedsberøvede.

Penge og værdigenstande samt navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten, jf. § 12, stk. 2, i kundgørelsen. Det er udtrykkeligt anført i bestemmelsen at det er tilstrækkeligt at anføre initialer eller tjenestenummer hvis dette ikke kan medføre tvivl om hvem der har foretaget visitationen.

I 1 tilfælde er der som nævnt ikke sket visitation fordi der var tale om en kvinde. Jeg går ud fra at der hermed menes at der ikke var kvindeligt personale til stede til at foretage visitation af den pågældende.

Efter bekendtgørelsens § 10 skal der foretages visitation. En visitation efter bekendtgørelsens § 10, stk. 3, må alene foretages af personer af samme køn som den frihedsberøvede. Det samme gælder ikke en visitation efter § 10, stk. 2. Hvis en visitation efter § 10, stk. 3, skønnes nødvendig, men det ikke er muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, skal der som anført i bestemmelsen foretages en foreløbig visitation efter stk. 2 (og føres et skærpet tilsyn) indtil det er muligt at gennemføre en visitation efter stk. 3.

Det fremgår ikke om politiet skønnede at der i dette konkrete tilfælde skulle ske visitation efter § 10, stk. 3. I alle de øvrige tilfælde er visitationen sket efter § 10, stk. 2, jf. nedenfor.

Da der ikke er sket afkrydsning i rubrikken om visitation efter § 10, stk. 2 (kundgørelsens § 11, stk. 2), og da det fremgår af blanketten at den pågældende kvinde ikke blev frataget noget, må jeg lægge til grund at der ikke skete (foreløbig) visitation efter bekendtgørelsens § 10, stk. 2.

Det er beklageligt. Idet det i øvrigt fremgår af notaterne om tilsyn at der under hele anbringelsen der varede 4 timer og 15 minutter, blev ført et skærpet tilsyn

med den pågældende med intervaller på mellem 15 og 25 minutter, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

I alle de 9 øvrige tilfælde hvor der er foretaget visitation, er det angivet hvem der foretog visitation af den frihedsberøvede. I 1 tilfælde er det sket ved angivelse af tjenestenummer og i alle de øvrige tilfælde ved angivelse af initialer.

I alle 9 tilfælde er det afkrydset efter hvilken bestemmelse (kundgørelsens § 11, stk. 2 eller 3, som er angivet på detentionsrapporten) der er sket visitation. Visitation er (som allerede nævnt) i alle tilfælde sket efter § 11, stk. 2, i kundgørelsen.

Tidspunktet for visitationen er (som også tidligere nævnt) angivet i alle 9 tilfælde. I alle tilfælde er visitationen foretaget forud for den foreløbige detentionsanbringelse.

Detentionsrapporten indeholder både et felt til afkrydsning hvis der er frataget effekter og/eller penge, og et felt til afkrydsning hvis der ikke er frataget noget. Hvis der er frataget effekter, skal det angives hvilke effekter der er tale om. Som nævnt fik den kvinde der ikke blev visiteret, ikke frataget noget. I alle de øvrige tilfælde er det afkrydset at den frihedsberøvede blev frataget effekter og/eller penge, og det fremgår hvilke effekter og hvor mange penge det drejer sig om.

I alle tilfælde på nær 1 er det angivet hvem der har udleveret effekterne til den frihedsberøvede i forbindelse med løsladelsen (med initialer i 8 tilfælde og navn i 1 tilfælde). Dato og klokkeslæt for udleveringen er ligeledes anført i alle tilfælde.

Efter kundgørelsens § 26, stk. 4, skal en frihedsberøvet der er frataget effekter som skal udleveres til denne, anmodes om at kvittere herfor i detentionsrapporten. I blanket P152 er der et felt til bemærkning såfremt den pågældende ikke

ønsker at kvittere, og som jeg går ud fra tager sigte på at årsagen til at den frihedsberøvede ikke vil kvittere, så vidt muligt anføres.

I alle tilfælde har den pågældende kvitteret for udlevering af effekterne.

2.6.3. Kontakt med pårørende mfl.

Efter § 9 i den nugældende kundgørelse skal den frihedsberøvede inden anbringelsen i detentionen gøres bekendt med retten til at få kontakt med pårørende og/eller arbejdsgiver. Er den pågældende endvidere frihedsberøvet i anledning af et strafbart forhold, anvendes reglerne i Justitsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 12154 af 12. juni 2001. Efter bestemmelsens stk. 2, skal det i detentionsrapporten noteres at den pågældende er vejledt i overensstemmelse med stk. 1.

Der er foretaget vejledning i alle tilfælde på nær 1. Det fremgår med initialer i alle tilfælde på nær 1 hvem der har foretaget vejledningen, og det fremgår i alle tilfælde hvornår vejledning er sket. I det tilfælde hvor der ikke er initialer, er det angivet at patruljen kørte den pågældende til sin mor som dog ikke kunne have ham.

2.7. Tilsyn

Efter § 13 i bekendtgørelsen har vagthavende ansvaret for at der føres et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer. Efter bekendtgørelsens § 14, stk. 1, skal tilsyn ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time. Hvis den frihedsberøvede efter lægeundersøgelsen er tilset to gange ved fremmøde, og hvis den pågældende ikke skønnes at være i en tilstand der kræver at fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn efter bestemmelsens stk. 2, ske via lytte- og overvågningsudstyr der er god-

kendt af Rigspolitechefen til elektronisk overvågning. Selve anbringelsen udgør ikke et tilsyn i denne forbindelse. Tilsvarende gælder lægeundersøgelsen.

Jeg går ud fra at overvågningsudstyret er godkendt af Rigspolitechefen.

Tilsyn via lytte- og overvågningsudstyr skal ske så hyppigt som den frihedsberøvedes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 3. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den frihedsberøvedes tilstand, skal der straks iværksættes tilsyn ved fremmøde. Hvis der opstår mistanke om at den pågældende er så syg at det taler imod fortsat detentionsanbringelse, skal der straks tilkaldes læge eller ambulance (bekendtgørelsens § 14, stk. 4).

Når tilsyn ved fremmøde eller ved elektronisk overvågning er udført, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. kundgørelsens § 25. Det skal efter bestemmelsen tillige anføres om tilsynet er sket elektronisk eller ved personligt fremmøde ved angivelse af E eller F, jf. angivelsen på detentionsrapporten (P152) oven over tilsynsrubrikkerne.

I nærmere angivne tilfælde skal der ske et skærpet tilsyn med den frihedsberøvede. Det er fx tilfældet i tiden indtil lægeundersøgelse har fundet sted, dvs. mens anbringelsen er foreløbig, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4. Ved et skærpet tilsyn forstås efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time. Efter omstændighederne kan et skærpet tilsyn indebære konstant overvågning.

Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 3. Er der iværksat et skærpet tilsyn, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har

udført tilsynet, jf. kundgørelsens § 25. Et skærpet tilsyn skal angives ved et S, jf. angivelsen på detentionsrapporten (P152) oven over tilsynsrubrikkerne.

Rigspolitichefen har i en rundskrivelse af 26. april 2006 bl.a. udtalt sig om fremgangsmåden ved tilsyn ved fremmøde.

Ved undersøgelse af spørgsmålet om overholdelse af bestemmelserne om tilsyn med de detentionsanbragte er det hensigtsmæssigt at tage udgangspunkt i tidspunktet for den foreløbige anbringelse henholdsvis den endelige anbringelse i detentionen.

Indtil den frihedsberøvede er undersøgt af en læge, er anbringelse i detentionen som tidligere nævnt foreløbig.

I alle tilfælde blev der som ovenfor anført foretaget en lægeundersøgelse af den frihedsberøvede, i 1 tilfælde i forbindelse med udtagning af blodprøve. I alle tilfælde er der sket foreløbig anbringelse inden lægeundersøgelsen.

2.7.1. Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn)

Mens anbringelsen er foreløbig, skal der som tidligere nævnt føres et skærpet tilsyn med den anbragte, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 4. Ved et skærpet tilsyn forstås som nævnt efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time.

Efter bekendtgørelsens § 15, stk. 3, kan et skærpet tilsyn kun ske ved fremmøde i detentionen.

Det fremgår som nævnt af detentionsrapporterne at den frihedsberøvede i alle tilfælde har været foreløbigt anbragt i detentionen. Tidspunktet for den foreløbige anbringelse er i alle tilfælde angivet i selve detentionsrapporten.

Tidspunktet for lægeundersøgelsen er også angivet i alle tilfælde. Endelig anbringelse er sket samtidig med eller mellem 3 og 8 minutter efter lægeundersøgelsen, i 2 tilfælde dog først 15 minutter efter lægeundersøgelsen. Da anbringelsen i detentionen er foreløbig indtil lægeundersøgelse har fundet sted, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3, har jeg i alle tilfælde for så vidt angår varigheden af den foreløbige anbringelse lagt tidspunktet for lægeundersøgelsen til grund. I de tilfælde hvor den endelige anbringelse først skete 15 minutter efter lægeundersøgelsen, går jeg ud fra at lægeundersøgelsen varede længere tid.

Lægeundersøgelsen fandt sted mellem 8 og 50 minutter efter den foreløbige anbringelse. Den foreløbige anbringelse varede i 2 tilfælde henholdsvis 8 og 10 minutter, i 3 tilfælde mellem 18 og 25 minutter, i 2 tilfælde 30 minutter, og i de sidste 3 tilfælde mellem 43 og 50 minutter.

Der er notat om skærpet tilsyn i alle tilfælde. I flere tilfælde er et tilsyn angivet både som et skærpet tilsyn og som et tilsyn ved fremmøde ("S/F"). Skærpede tilsyn skal altid ske ved fremmøde, jf. § 15, stk. 3, og det er derfor ikke nødvendigt at angive både et S og et F. Nogle af disse tilsyn er sammenfaldende med anbringelsen og lægeundersøgelsen som ikke udgør tilsyn, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 2.

I de 4 tilfælde hvor den foreløbige anbringelse varede mellem 8 og 20 minutter, er der ikke notat om tilsyn under den foreløbige anbringelse. (Der er notat om skærpede tilsyn efter lægeundersøgelsen, jf. herom nedenfor).

I alle de 3 tilfælde hvor den foreløbige anbringelse varede højst 30 minutter, var der et skærpet tilsyn efter 20 minutter.

Også i et tilfælde hvor den foreløbige anbringelse varede 45 minutter, var der et skærpet tilsyn 20 minutter efter anbringelsen, og et nyt skærpet tilsyn 20 minutter derefter.

I de 2 sidste tilfælde hvor den foreløbige anbringelse varede henholdsvis 43 og 50 minutter, var der ligeledes to skærpede tilsyn under den foreløbige anbringelse. I det ene tilfælde var der tilsyn 13 minutter efter anbringelsen og igen 20 minutter herefter. I det andet tilfælde var der tilsyn 15 minutter efter anbringelsen og igen 15 minutter herefter.

Jeg har noteret mig at der i alle tilfælde har været ført skærpede tilsyn under den foreløbige anbringelse i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 15, stk. 2 og 3.

2.7.2. Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen

I alle tilfælde skete der endelig anbringelse i detentionen, og tilsynsskemaet er udfyldt i samtlige tilfælde. I 7 tilfælde varede anbringelsen mellem 3 timer og 45 minutter og 5 timer og 25 minutter. I 1 tilfælde varede anbringelsen 6 timer og 50 minutter og i de sidste 2 tilfælde henholdsvis 9 timer og 40 minutter og 9 timer og 45 minutter.

2.7.2.1. Tidspunktet for det første tilsyn

Som nævnt ovenfor i afsnit 2.7. tæller tilsyn der er anført på tidspunktet for anbringelsen og på tidspunktet for lægetilsynet, ikke med som tilsyn, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 2.

Det første tilsyn efter den endelige anbringelse i detentionen blev i 9 tilfælde ført inden for 30 minutter efter den endelige anbringelse i detentionen. I det sidste tilfælde blev det første tilsyn ført 35 minutter efter den endelige anbringelse som fandt sted på samme tidspunkt som (påbegyndelsen af) lægeundersøgelsen.

2.7.2.2. Tidspunktet for det sidste tilsyn

Rigspolitechefens blanket (P152) indeholder en rubrik til angivelse af hvornår den detentionsanbragte er udtaget af detentionen. Denne rubrik er udfyldt i alle tilfælde. Også rubrikken i detentionsrapporten til angivelse af dato og klokkeslæt for løsladelse af den detentionsanbragte er udfyldt i alle tilfælde.

I 1 tilfælde er det anført at den pågældende blev udtaget af detentionen kl. 7.15 og løsladt kl. 8.40, men der er notater om tilsyn kl. 7.25 og 7.55 hvor den pågældende sov. Jeg går derfor ud fra at tidspunktet for udtagelsen af detentionen rettelig var kl. 8.15.

Sidste tilsyn er i 2 tilfælde sket henholdsvis 32 og 35 minutter før udtagelsen og i alle de øvrige tilsyn under 30 minutter før udtagelsen.

2.7.2.3. Intervallet mellem tilsyn

Med ganske få undtagelser har der i alle tilfælde været ført tilsyn med intervaller på højst 30 minutter. Ved de få undtagelser er der i alle tilfælde tale om mindre overskridelser af 30 minutters reglen.

Jeg har således ingen bemærkninger til tidsintervallerne mellem tilsynene.

2.7.2.4. Noteringen af hvem der har forestået tilsyn

Navnet på den polititjenestemand der har udført tilsynet, skal noteres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 25, stk. 3. Af bestemmelsen fremgår det at det dog er tilstrækkeligt at anføre initialer eller tjenestenummer hvis det ikke kan medføre tvivl om hvem der har foretaget tilsynet.

I alle tilfælde er der anført initialer på de polititjenestemænd der udførte tilsynet eller (ved enkelte tilsyn) gentagelsestegn i form af en streg.

2.7.2.5. Karakteren af de udførte tilsyn

De to første tilsyn efter lægeundersøgelsen skal som tidligere nævnt ifølge bekendtgørelsens § 14, stk. 2, ske ved fremmøde i detentionen. Dette gælder uanset om der under den foreløbige detentionsanbringelse har været to tilsyn ved fremmøde. Selve lægetilsynet kan ikke medregnes i de to tilsyn.

Det er i alle tilfælde noteret hvilken type tilsyn der var tale om ved ”S”, ”F” eller ”E”. I flere tilfælde er der, som tidligere nævnt, anført ”S/F”.

Der er i 8 tilfælde foretaget tilsyn ved fremmøde (mindst) de 2 første gange efter lægetilsynet. I 1 tilfælde er der foretaget tilsyn ved fremmøde den første gang efter lægetilsynet og elektronisk tilsyn det næste. I det sidste tilfælde er begge de to første tilsyn efter lægetilsynet elektroniske.

Da det kun er i 2 tilfælde at der ikke er ført tilsyn i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 14, stk. 2, og da overholdelsen af denne bestemmelse er indskærpet efterfølgende, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Der er angivet bemærkninger i feltet hertil ved alle tilsynene. I de fleste tilfælde har der ikke været noget at bemærke, men i ét tilfælde fremgår det at den indsatte var meget voldsom i 1½ time efter anbringelsen, men at han faldt til ro (i søvn) efter at der var fornyet lægetilsyn.

2.8. Løsladelsestidspunktet

Efter kundgørelsens § 26, stk. 5, skal tidspunktet for løsladelsen fremgå af detentionsrapporten og af POLSAS.

Der er som ovenfor anført i alle tilfælde angivet dato og klokkeslæt for løsladelsen i detentionsrapporten.

2.9. Vejledning om klageadgang mv.

Efter § 17 i bekendtgørelsen skal den frihedsberøvede efter udtagelse af detentionsvejledningen vejledes om adgangen til at klage over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen og om muligheden for alkoholafvænnings- og -behandling.

Vejledning kan ske ved udlevering af Rigspolitechefens pjece ”Hvor går du hen, når du går ud?” eller en lokal pjece/blanket med de samme oplysninger, jf. kundtgørelsens § 26, stk. 2.

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt – eventuelt ved ikke at ville tage imod en pjece om alkoholafvænnings- og -behandling.

I detentionsrapporten skal det anføres at den pågældende er vejledt i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser ved udlevering af pjece/blanket, jf. kundtgørelsens § 26, stk. 3. Den detentionsrapport som Rigspolitechefen har udfærdiget (P152), indeholder i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse af hvem der har udleveret pjece/blanket til den frihedsberøvede i forbindelse med løsladelsen af den pågældende.

Under inspektionen konstaterede jeg, som nævnt ovenfor under pkt. 1, at der i skranken i stueetagen ligger et oplag af Rigspolitechefens vejledning om alkoholafvænnings- og -behandling, ”Hvor går du hen, når du går ud?”, og det blev oplyst at den udleveres ved løsladelse af de frihedsberøvede som sker via hovedindgangen.

I 8 tilfælde er rubrikken om udlevering af pjecen udfyldt med initialer, og i 1 tilfælde med et ”JA”.

Jeg anser det ene tilfælde hvor der ikke er notat om udlevering af pjecen, som et enkeltstående tilfælde og har i øvrigt noteret mig at pjecen udleveres til de frihedsberøvede ved løsladelsen. Det tilføjes at der efter min opfattelse i tilfælde hvor vejledningen ikke udleveres, fx fordi den pågældende ikke ønsker at modtage vejledningen, bør gøres notat om årsagen hertil.

Det tilføjes endvidere at Rigspolitichefen efter ikrafttrædelsen den 1. januar 2007 af politireformen nu er klageinstans for så vidt angår politifaglige spørgsmål, herunder i sager om bl.a. frihedsberøvelse efter politiloven. Jeg går ud fra at Rigspolitichefen vil ændre kundgørelsen og pjecen (hvori det er anført at der kan klages til Justitsministeriet over detentionsanbringelse) i overensstemmelse hermed. Jeg går endvidere ud fra at politiet ved udlevering af pjecen indtil den er revideret, vil gøre opmærksom på rette klagemyndighed, fx ved rettelse i pjecen inden udleveringen.

Opfølgning

Jeg beder om at Midt- og Vestjyllands Politis oplysninger mv. tilbagesendes gennem Justitsministeriet således at ministeriet kan komme med bemærkninger hertil.

Underretning

Denne rapport sendes til Midt- og Vestjylland Politi, Justitsministeriet, Rigspolitichefen og Folketingets Retsudvalg.